

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Krapina

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

MONTING - VENTAL, BEDEKOVČINA

Krapina, studeni 2003.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	2
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.1.	Program pretvorbe	4
3.1.2.	Razvojni program	5
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	5
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	5
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	7
3.3.	Provedba programa pretvorbe	7
3.4.	Upis u sudski registar	7
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	8
4.1.	Dionice s popustom i bez popusta	8
4.2.	Dionice iz portfelja Fonda	9
4.3.	Dionice iz portfelja Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika	10
4.4.	Stjecanje dionica	10
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	11
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	11
5.2.	Podaci o poslovanju prema financijskim izvještajima	11
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	18
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	18
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	19

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Krapina

Klasa: 041-03/01-01/909
Urbroj: 613-04-03-14

Krapina, 25. studenoga 2003.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA MONTING - VENTAL, BEDEKOVČINA

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01 i 143/02) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Monting - Vental, Bedekovčina.

Revizija je obavljena u razdoblju od 8. rujna do 25. studenoga 2003.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupke pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93 i 9/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99 i 52/00),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Monting - Vental s p.o., Bedekovčina (dalje u tekstu: Poduzeće) osnovano je 23. rujna 1989., a u registar Okružnog privrednog suda u Zagrebu upisano je rješenjem broj Fi-2348/89, u registarskom ulošku broj 1-3016 (MBS 3039536). Sjedište Poduzeća je u Bedekovčini, Stjepana Radića 35.

Djelatnosti Poduzeća su projektiranje, proizvodnja, montaža i servis elemenata i sistema ventilacije, otprašivanja, grijanja, hlađenja, sušenja i klimatizacije, protupožarnih uređaja i zaštitnih elemenata, opreme i elemenata za zaštitu okoliša, procesne opreme i armature za fluide, građevne bravarije, čeličnih konstrukcija, spremnika, kotlova i druge opreme, lijevanje odljevaka od aluminijskog lijeva, prerada sekundarnih sirovina i lijevanje legura, projektiranje i izrada alata i modela, usluge zavarivanja, te remont uređaja i postrojenja.

Ovlaštena osoba za zastupanje u vrijeme pretvorbe bio je Ivan Franjčec.

Tijekom 1991. Poduzeće je ostvarilo prihode u iznosu 63.752.000.- HRD, rashode u iznosu 57.794.000.- HRD i dobit poslovne godine u iznosu 5.958.000.- HRD. U bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. vrijednost aktive i pasive bila je iskazana u iznosu 89.669.000.- HRD ili 1.630.345,- DEM.

Koncem 1991. Poduzeće je imalo 233 zaposlenika.

2.2. Statusne i druge promjene

Upis promjene oblika organiziranja Poduzeća u dioničko društvo obavljen je 27. srpnja 1993., pri Okružnom privrednom sudu u Zagrebu, rješenjem broj Fi-3975/93, pod imenom Monting - Vental d.d., Bedekovčina (dalje u tekstu: Društvo). Temeljni kapital iznosio je 423.458.760.- HRD ili 2.106.760,- DEM i bio je podijeljen na 21 068 dionica, nominalne vrijednosti 100,- DEM po dionici.

Prema odluci upravnog odbora Fonda od 16. prosinca 1992. potraživanja od Poduzeća u iznosu 337.962,- DEM pretvorena su u 3 379 dionica nominalne vrijednosti 337.900,- DEM.

Prema odluci glavne skupštine Društva od 30. lipnja 1995. temeljni kapital Društva povećan je za 1.044.062,43 DEM. Odlukom je povećan broj dionica s 24 448 dionica za 10 441 dionicu na 34 889 dionica, od čega je na Fond radnika raspoređeno 3 507, na Fond poljoprivrednika 1 502, Željka Šelendića 28 404, Ivana Franjčeca 286 te male dioničare 1 190 dionica.

Upis povećanja temeljnog kapitala Društva u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu obavljen je 12. srpnja 1995. rješenjem broj Fi-6980/95, na način da je temeljni kapital Društva povećan s 2.106.760,- DEM, za 1.382.080,- DEM, na 3.488.840,- DEM, odnosno 12.559.824,00 kn, a podijeljen je na 34 889 dionica pojedinačne vrijednosti 100,- DEM.

Postupak likvidacije nad Društvom otvoren je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj VI-L-70/95 od 24. srpnja 1995. na prijedlog uprave i glavne skupštine Društva. Likvidacijski upravitelji bili su Vladimir Vukelić iz Zagreba i Valentin Kunić iz Marije Bistrice. Postupak likvidacije zaključen je 27. prosinca 1999. na prijedlog likvidacijskog upravitelja u skladu s odredbama članka 158. Zakona o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji, zbog toga što je predložio pokretanje stečajnog postupka nad Društvom, jer nakon uzastopnih oglašavanja za prodaju imovine Društva nije bilo zainteresiranih kupaca, te prodajom imovine nije mogao podmiriti obveze prema vjerovnicima Društva.

Stečajni postupak otvoren je 27. prosinca 1999. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj VI/II-St-305/99, a zaključen je 14. svibnja 2002. nakon što je provedena završna dioba i podmireni vjerovnici prema diobenom popisu. Stečajni upravitelj bio je Valentin Kunić.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Radnički savjet Poduzeća donio je odluku o pretvorbi 23. ožujka 1992., a dopunu odluke u lipnju 1992. Predsjednik radničkog savjeta bio je Franjo Bajza, a članovi su bili: Branko Blazinić, Stjepan Jagarčec, Vlado Jurec, Stjepan Jus, Ivan Pavetić, Nada Pišković, Branko Županić, Petar Bratković, Josip Gorički, Zlatko Gorički, Stjepan Hranić i Franjo Jakuš.

Prema odluci o pretvorbi iz lipnja 1992. Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prodajom u cijelosti putem dionica. Procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 115.871.780,- HRD ili 2.106.760,- DEM, uz primjenu tečaja 1,- DEM = 55,- HRD. Temeljni kapital podijeljen je na 21 068 dionica, pojedinačne nominalne vrijednosti 100,- DEM.

Poduzeće je 11. lipnja 1992. dostavilo Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) odluku o pretvorbi, program pretvorbe, podatke o poslovanju, proizvodnim mogućnostima i tržišnom položaju, razvojni program, podatke i dokaze o pravu vlasništva i korištenju nekretnina, izvadak iz sudskog registra, elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća, te izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991.

Stanovi kojima je Poduzeće raspolagalo u vrijeme pretvorbe nisu uključeni u temeljni kapital Poduzeća, nego su odlukom predani na gospodarenje fondu u stambenom i komunalnom gospodarstvu.

3.1.1. Program pretvorbe

Programom pretvorbe bilo je određeno da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom u cijelosti putem dionica. Nakon dobivanja suglasnosti dionice je planirano ponuditi na prodaju javnim pozivom za prikupljanje ponuda. Pravo prvenstva pri kupnji dionica imali su zaposleni, ranije zaposleni u Poduzeću, zaposleni u pravnim osobama koji rade sredstvima u društvenom vlasništvu, te zaposleni u drugim pravnim osobama u državnom vlasništvu koji ne podliježu pretvorbi, koji su dionice mogli kupovati uz osnovni popust od 20,0% i dodatni popust od 1,0% za svaku godinu staža, te su na taj način mogli upisati u prvom krugu upisa najviše 50,0% vrijednosti Poduzeća. Svaki zaposlenik mogao je uz popust upisati najviše 100 dionica nominalne vrijednosti 20.000,- DEM.

3.1.2. Razvojni program

Razvojni program za 1992. sadržavao je analizu razvojnih mogućnosti i sposobnosti Poduzeća, sažetak analize tržišta, sažetak tehničko-tehnoloških mogućnosti, organizacijska razvojna rješenja, ocjenu izvodljivosti i financijske aspekte.

Poduzeće je tijekom 1990. proizvelo 1 400 uređaja za ventilaciju, 53 industrijska otprašivača, 187 kotlova za centralno grijanje, 90 bojlera, 192 spremnika, te 676 660 kg odljevaka aluminijskih legura. Zbog zastarjele tehnologije, gubitka tržišta i prisutne konkurencije predviđeno je uložiti u novu proizvodnu opremu i instalacije za zemni plin, rashlađivanje vode, te uređaje za smanjivanje potrošnje električne energije 90.958.700.- HRD ili 1.653.795,- DEM. Nema podataka o izvorima financiranja.

Nakon ulaganja u postojeće proizvodne kapacitete predviđena je proizvodnja 1 254 uređaja za klimatizaciju, 46 industrijskih otprašivača, 88 kotlova za centralno grijanje, 133 bojlera, 195 spremnika, 100 kontejnera, te lijevanje 738 000 kg odljevaka aluminijskih legura. Nema dokumentacije o obavljenim ulaganjima.

Ciljevi predviđeni razvojnim programom nisu ostvareni. Poduzeće je 1995. obustavilo proizvodnju i prestalo obavljati djelatnost zbog koje je osnovano.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske je u svibnju 1992. izradila izvještaj o realnosti i zakonitosti godišnjeg obračuna Poduzeća za 1991. Nepravilnosti su se odnosile na iskazivanje vrijednosti zemljišta, obračun amortizacije, opreme, obveza i izvora sredstava, zalihe, što nije značajnije utjecalo na ukupnu ocjenu realnosti završnog računa. Navedene nepravilnosti otklonjene su tijekom izrade izvještaja. Izvještaj nije sadržavao primjedbe na realnost godišnjeg obračuna.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća izradili su u svibnju 1992. Dragutin Gutić, Ivan Franjčec i Ognjen Bjelja. Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 212.044.925.- HRD ili 3.855.362,- DEM. Agencija nije prihvatila navedenu procjenu, već je 7. kolovoza 1992. zatražila izmjene i dopune elaborata, zbog toga što su potraživanja, zalihe i obveze bile precijenjene.

Prema dopuni elaborata iz rujna 1992. procijenjena vrijednost Poduzeća primjenom statičke metode iznosila je 115.871.780.- HRD ili 2.106.760,- DEM, uz primjenu tečaja 1,- DEM = 55.- HRD na dan 31. prosinca 1991.

U tablici broj 1 daje se usporedni pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1991.

Tablica broj 1

Knjigovodstvena i procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991.

u DEM

Redni broj	Opis	Knjigovodstvena vrijednost	Procijenjena vrijednost	Smanjenje ili povećanje
1.	Zemljište	9.200,-	76.226,-	67.026,-
2.	Građevinski objekti	743.908,-	1.291.182,-	547.274,-
3.	Oprema	190.182,-	523.543,-	333.361,-
4.	Dugoročna financijska ulaganja	15.981,-	15.981,-	-
5.	Zalihe	375.255,-	523.122,-	147.867,-
6.	Potraživanja	197.855,-	154.323,-	-43.532,-
7.	Novčana sredstva i vrijednosni papiri	17.200,-	17.200,-	-
8.	Izvanposlovna aktiva	5.110,-	5.110,-	-
I. Ukupno imovina (1-8)		1.554.691,-	2.606.687,-	1.051.996,-
II. Obveze		499.927,-	499.927,-	-
Vrijednost Poduzeća (I.-II.)		1.054.764,-	2.106.760,-	1.051.996,-

Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 2.106.760,- DEM, što je za 1.051.996,- DEM više od knjigovodstvene vrijednosti.

Vrijednost zemljišta je u procijenjenu vrijednost Poduzeća uključena u iznosu 76.226,- DEM, od čega se na tvornički krug odnosi 66.115,- DEM, na parkiralište 4.445,- DEM, te na zemljište uz rijeku Krapinu 5.666,- DEM. Procjenom je obuhvaćeno zemljište u Bedekovčini, ukupne površine 5 848 čhv ili 21 033 m², upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zaboku kao k.č. 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427/1 3428/1, 3431/1, 3432/1, 3435/3, 3429/1, 3430/1, 3433/1, 3434/1, 3472/1, 3473 i 3449/3, u naravi tvornički krug i parkiralište, upisano u z.k.ul. broj 3182, sve u k.o. Bedekovčina.

Procjenitelji su kod procjene vrijednosti zemljišta primijenili prometnu vrijednost zemljišta: za tvornički krug površine 16 365 m² u iznosu 4,04 DEM/m², za parkiralište površine 1 467 m² u iznosu 3,03 DEM/m², te za zemljište uz rijeku Krapinu površine 3 201 m² u iznosu 1,77 DEM/m². Prometna vrijednost zemljišta prema odluci Općinske uprave društvenih prihoda iz Zaboka od 3. travnja 1992. iznosila je za tvornički krug 800.- HRD ili 4,04 DEM/m², za parkiralište 600.- HRD ili 3,03 DEM/m², te 350 HRD ili 1,77 DEM/m² za zemljište uz rijeku Krapinu.

Vrijednost građevinskih objekata je u procijenjenu vrijednost Poduzeća uključena u iznosu 1.291.182,- DEM. Procjenom je obuhvaćena vrijednost objekata u iznosu 1.215.274,- DEM, komunalnih priključaka u iznosu 62.740,- DEM, te vanjskog uređenja zemljišta u iznosu 13.168,- DEM. Procijenjena vrijednost građevinskih objekata obuhvaća 13 objekata na lokaciji u Bedekovčini, od čega se na portu odnosi 535,- DEM, proizvodnu halu 235.741,- DEM, halu bravarije 137.428,- DEM, upravnu zgradu 176.423,- DEM, ljevaonicu aluminijskih odljevaka 366.797,- DEM, ljevaonicu kokila 185.774,- DEM skladište materijala 42.038,- DEM, alatnicu i kompresorsku stanicu 20.086,- DEM, trafostanicu 29.032,- DEM, plinsku stanicu 3.289,- DEM, skladište plina 1.598,- DEM i kotlovcu 16.533,- DEM. Za građevinske objekte utvrđena je neto građevinska površina, bruto građevinska površina, bruto volumen, sadašnja vrijednost, starost objekta i vijek trajanja. Neto građevinska površina iznosila je ukupno 3 250 m², bruto građevinska površina 3 230 m², a bruto volumen 5 796 m³.

Komunalni priključci procijenjeni su u iznosu 62.740,- DEM, a obuhvaćaju vodovod 21.630,- DEM, kanalizaciju 28.410,- DEM, telefon 8.500,- DEM, elektro distribuciju 4.200,- DEM. Vanjsko uređenje zemljišta procijenjeno je u iznosu 13.168,- DEM, a obuhvaća procjenu vrijednosti ograde u iznosu 3.378,- DEM, prometne površine 4.399,- DEM, uređene površine (deponij) 4.311,- DEM, te nadstrešnicu za bicikle 1.080,- DEM.

Oprema je procijenjena u iznosu 523.543,- DEM. Procjena opreme obavljena je prema tehničko - tehnološkom stanju i proizvodnoj sposobnosti opreme, primjenom tržišnih cijena. Elaborat sadrži podatke o zamjenskim cijenama opreme.

Dugoročna financijska ulaganja procijenjena su u iznosu 15.981,- DEM, a odnose se na uložena sredstva u poslovnu banku.

Zalihe su procijenjene u iznosu 523.122,- DEM. Zalihe gotovih proizvoda procijenjene su po tržišnim cijenama, zalihe nedovršene proizvodnje po stupnju dovršenosti, a zalihe materijala po nabavnim cijenama.

Potraživanja su procijenjena u iznosu 154.323,- DEM, a odnose se na kratkoročna potraživanja 72.867,- DEM, kratkoročna financijska ulaganja 67.492,- DEM i druga potraživanja 13.964,- DEM. Procijenjeno je da potraživanja u iznosu 43.532,- DEM nisu naplativa, a odnosila su se na potraživanja od kupaca s područja bivše države.

Novčana sredstva i vrijednosni papiri procijenjeni su u iznosu 17.200,- DEM.

Izvanposlovna aktiva procijenjena je u iznosu 5.110,- DEM. Odnosi se na opremu zajedničke potrošnje u radničkom odmaralištu u Orebiću.

Obveze su procijenjene u iznosu 499.927,- DEM. Odnose se na obveze prema dobavljačima 214.873,- DEM i obveze prema Hrvatskom fondu za razvoj za kredit u iznosu 215.351,- DEM, od čega se na glavnici odnosi 209.091,- DEM, na kamate 6.260,- DEM, te na druge obveze 69.703,- DEM.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Poduzeće je u zakonskom roku, 11. lipnja 1992., dostavilo Agenciji potrebnu dokumentaciju o pretvorbi. Agencija je zahtijevala izmjene i dopune dokumentacije. Nakon što je Poduzeće 5. rujna 1992. dostavilo izmijenjenu i dopunjenu dokumentaciju, Agencija je 27. listopada 1992. dala potvrdu o suglasnosti na pretvorbu Poduzeća u dioničko društvo, s temeljnim kapitalom u iznosu 423.458.760.- HRD ili 2.106.760,- DEM (1,- DEM = 201.- HRD, tečaj na dan predaje dokumentacije Agenciji).

3.3. Provedba programa pretvorbe

Poziv za upis i prodaju dionica objavljen je u dnevnom listu 13. studenoga 1992. Nema dokumentacije o ponudama zaposlenih i ranije zaposlenih za kupnju dionica Društva. U roku za podnošenje ponuda 122 zaposlena i ranije zaposlena upisali su 10 534 dionice s popustom ili 50,0% ukupnog broja dionica.

Fond je 5. studenoga 1993. sa 122 osobe zaključio 122 ugovora o prodaji 10 534 dionice s popustom nominalne vrijednosti 1.053.400,- DEM, a ugovorena je obročna otplata na pet godina.

Po zahtjevu Državnog odvjetništva iz Zaboku od 16. prosinca 1994., Fond je obavio kontrolu pretvorbe u Poduzeću, te rješenjem od 5. srpnja 1993. utvrdio da se pretvorba Poduzeća obavlja prema danoj suglasnosti i u skladu sa Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća, te da nema osnove za obnovu postupka.

3.4. Upis u sudski registar

Poduzeće je nakon pretvorbe, 27. srpnja 1993., upisano u sudski registar Okružnog privrednog suda u Zagrebu rješenjem broj Fi-3975/93, pod imenom Monting - Vental d.d., Bedekovčina, sa sjedištem u Bedekovčini, Stjepana Radića 35. Temeljni kapital upisan je u iznosu 423.458.760.- HRD ili 2.106.760,- DEM, a podijeljen je na 21 068 dionica nominalne vrijednosti 100,- DEM po dionici.

Osnivači Društva su Hrvatski fond za razvoj sa 7 023 dionice nominalne vrijednosti 702.300,- DEM ili 33,3%, Fond radnika s 2 458 dionica nominalne vrijednosti 245.800,- DEM ili 11,7%, Fond poljoprivrednika s 1 053 dionice nominalne vrijednosti 105.300,- DEM ili 5,0% i drugi dioničari s 10 534 dionice nominalne vrijednosti 1.053.400,- DEM ili 50,0% temeljnog kapitala.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom i bez popusta

Fond je u studenome 1992. sa 122 osobe zaključio 122 ugovora o prodaji 10 534 dionica s popustom nominalne vrijednosti 1.534.000,- DEM ili 50,0% ukupnog broja dionica Društva. Fondovima je preneseno 10 534 dionica bez popusta ili 50,0% ukupnog broja dionica Društva.

- Dionice s popustom

Fond je 16. i 17. studenoga 1992. zaključio sa 122 dioničara, ugovore o prodaji 10 534 dionice s popustom nominalne vrijednosti 1.534.000,- DEM ili 50,0% ukupnog broja dionica Društva za 211.729.380,- HRD. Popust je odobren u iznosu 88.759.385,- HRD. Prodajna cijena dionica nakon umanjenja za popust iznosila je 122.969.995,- HRD. Obveza za uplatu prvog obroka iznosila je 512.359,- HRD. Uplata prvog obroka u ime malih dioničara obavljena je 24. i 26. studenoga 1992. u cjelokupnom iznosu, sredstvima Društva. Nema dokumentacije o tome da je Društvo naplatilo od dioničara sredstva kojima su plaćene dionice. Dioničari su nastavili obročnu otplatu dionica, te su do 4. listopada 1993. uplatili jedanaest obroka u iznosu 5.520.791,- HRD.

Prijevremenu otplatu 10 534 dionice 4. listopada 1993., obavila su 122 dioničara u iznosu 913.261.460,- HRD ili 205.504,38 DEM, od čega jedan dioničar 4. listopada 1993. sredstvima stare devizne štednje u iznosu 14.428.520,- HRD ili 3.247,- DEM, a 120 dioničara gotovinskim uplatama na žiro račun Fonda 885.516.470,- HRD ili 199.261,13 DEM. Jedan dioničar (Ivan Franjčec) obavio je plaćanje starom deviznom štednjom u iznosu 13.016.470,- HRD ili 2.929,- DEM, a dio gotovinskom uplatom u iznosu 2.469.400,- HRD ili 556,- DEM. Revalorizacija duga obavljena je primjenom koeficijenta 12,10778. Dioničarima su obračunani popusti za prijevremenu gotovinsku otplatu dionica u iznosu 501.274.300,- HRD ili 112.798,- DEM. Izvori sredstava kojima je obavljena prijevremena otplata dionica kod dva dioničara su vlastita sredstva, a za 119 dioničara kojima su Fondu plaćene njihove dionice bila su gotovinska sredstva Željka Šelendića.

Ugovore o prodaji dionica s malim dioničarima u vrijeme prijevremene otplate dionica Željko Šelendić nije zaključio. U siječnju 1994. zaključivanjem 112 ugovora sa 112 dioničara stekao je 9 300 otplaćenih dionica ili 44,1% ukupnog broja dionica Društva. Prodajna cijena ugovorena je u iznosu 930.000,- DEM, odnosno u protuvrijednosti DEM prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan zaključivanja ugovora (3.522.840.000,- HRD).

- Dionice bez popusta

Od ukupno 21 068 dionica Društva, 10 534 dionica bez popusta ili 50,0% ukupnog broja dionica Društva nije prodano, već su prenesene fondovima, od čega Fondu 7 023 dionice ili 33,3%, Fondu radnika 2 458 dionica ili 16,7%, a Fondu poljoprivrednika 1 053 dionice ili 5,0% ukupnog broja dionica Društva.

4.2. Dionice iz portfelja Fonda

U portfelj Fonda preneseno je nakon obavljene pretvorbe 7 023 dionica bez popusta nominalne vrijednosti 702.200,- DEM ili 33,3% ukupnog broja dionica Društva.

Prema odluci upravnog odbora Fonda od 16. prosinca 1992. potraživanja za kredit odobren Poduzeću u svibnju 1990., u iznosu 337.962,- DEM pretvorena su u 3 379 dionica nominalne vrijednosti 337.900,- DEM. Odluku o pretvaranju potraživanja Fonda u dionice Društva potpisao je predsjednik upravnog odbora Fonda Ivica Gaži, uz suglasnost direktora Poduzeća Ivana Franjčeca. Potraživanja Fonda odnosila su se na kratkoročni kredit koji je Poduzeću bio odobren 26. studenoga 1990. u iznosu 11.500.000 dinara. Odluku o odobravanju kredita donio je upravni odbor Fonda 22. studenoga 1990. Predsjednik upravnog odbora Fonda bio je Zvonimir Medvedović.

Odluka Fonda o pretvaranju potraživanja u dionice Društva iz prosinca 1992. upisana je u sudski registar u srpnju 1995. Prema rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu iz srpnja 1995. temeljni kapital Društva je s 2.106.760,- DEM povećan za 1.382.100,- DEM na 3.488.900,- DEM, izdavanjem 13 821 dionice, od čega se 3 380 dionica odnosilo na dionice Fonda s osnove pretvorenih potraživanja, a 10 441 dionica s osnove dokapitalizacije.

Fond je u svoje ime te u ime Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika objavio poziv za prodaju 13 914 dionica Društva, od čega 10 403 dionice iz portfelja Fonda, a 3 511 dionica iz portfelja Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika. Nema podataka o datumu objavljivanja oglasa. Primljena je jedna ponuda i to Radionice za preradu i plastificiranje metala Šela, vlasnika Željka Šelendića, koja nije prihvaćena.

Fond, Fond radnika i Fond poljoprivrednika objavili su 7. travnja 1994. u dnevnom tisku novi poziv za prodaju 13 914 dionica Društva, od čega su 10 403 dionice bile u vlasništvu Fonda, a 3 511 dionica u vlasništvu Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika. Na objavljeni javni natječaj prispjela je 13. travnja 1994. ponuda radionice za preradu i plastificiranje metala Željka Šelendića iz Zagreba, koji je ponudio kupnju 10 403 dionice u vlasništvu Fonda, 3 511 dionice u vlasništvu Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika, dionice od kojih odustanu zaposleni i ranije zaposleni, plaćanje uz popust od 35,0% za jednokratnu uplatu, dokapitalizaciju u iznosu od 800.000,- DEM u roku sedam mjeseci, te zapošljavanje 35 novih zaposlenika. Željko Šelendić uputio je 26. svibnja 1993. dopis Fondu kojim je za plaćanje ugovorene cijene u roku 12 dana zatražio 25,0% popusta.

Ugovor o prodaji 10 403 dionica Društva, nominalne vrijednosti 1.040.300,- DEM ili 49,5% temeljnog kapitala Društva Fond je zaključio 31. svibnja 1993. sa Željkom Šelendićem u iznosu 1.040.300,- DEM, a nakon umanjenja za 25,0% popusta, prodajna cijena iznosila je 780.225,- DEM, odnosno 1.183.601.325,- HRD i plaćena je gotovinom na žiro račun Fonda, u ugovorenom roku, 12. lipnja 1993., u cjelokupnom iznosu.

Željku Šelendiću Fond je prodao 3 380 dionica Društva više nego što ih je u vrijeme zaključivanja ugovora imao u svom portfelju (7 023), jer su potraživanja pretvorena u dionice (3 380) prenesena u portfelj Fonda u srpnju 1995., nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar. Ugovor o prodaji potpisali su u ime Fonda, predsjednik Ivan Penić i Željko Šelendić kao kupac.

4.3. Dionice iz portfelja Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika

U portfelj Fonda radnika preneseno je nakon obavljene pretvorbe 2 458 dionica bez popusta, nominalne vrijednosti 245.800,- DEM ili 11,7% temeljnog kapitala Društva.

U Fond poljoprivrednika prenesene su nakon obavljene pretvorbe 1 053 dionice bez popusta, nominalne vrijednosti 105.300,- DEM ili 5,0% temeljnog kapitala Društva.

Društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o., Zagreb, kojem je povjereno upravljanje i gospodarenje dionicama i udjelima u vlasništvu fondova prodalo je 3 511 dionica, nominalne vrijednosti 351.000,- DEM, 6. studenoga 1998., Željku Šelendiću za 40.000,- DEM. Nema podataka da je Fond radnika objavio natječaj za prodaju dionica. Prema potvrdi navedenoga društva od 24. svibnja 1999. Željko Šelendić ispunio je u potpunosti sve ugovorene obveze koje proizlaze iz ugovora o prodaji dionica od 6. studenoga 1998.

4.4. Stjecanje dionica

Željko Šelendić u prosincu 1998. imao je 32 719 dionica ili 93,8% ukupnog broja dionica Društva, od čega je od Fonda kupio 10 403 dionice u svibnju 1993., od malih dioničara kupio je 10 104 dionice u siječnju 1994. i u prosincu 1998., s osnove dokapitalizacije stekao je 8 701 dionicu u srpnju 1995., a od Fonda radnika i Fonda poljoprivrednika kupio je 3 511 dionicu u studenome 1998.

Zaključivanjem ugovora o kupnji dionica s Fondom u svibnju 1993., Željko Šelendić stekao je 10 403 dionica Društva ili 49,5% ukupnog broja dionica Društva, za 780.225,- DEM, odnosno 1.183.601.325,- HRD. Izvori sredstva bila su vlastita sredstva.

Željko Šelendić je u siječnju 1994. zaključivanjem 112 ugovora, sa 112 dioničara kupio 9 300 otplaćenih dionica ili 44,1% ukupnog broja dionica Društva, za 930.000,- DEM, u kunskoj protuvrijednosti HRD prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan zaključivanja ugovora. Izvori sredstava kojima je Željko Šelendić kupio dionice od malih dioničara su sredstva kredita poslovne banke i vlastita sredstva. Od siječnja 1994. Željko Šelendić ima 19 703 dionice ili 93,6% ukupnog broja dionica Društva.

S osnove dokapitalizacije rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 12. srpnja 1995. na ime Željka Šelendića upisano je stjecanje 8 701 dionica, nominalne vrijednosti 870.100,- DEM. Zaključivanjem ugovora o kupnji dionica Društva u studenome 1998. s društvom Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o., Zagreb, za 40.000,- DEM, stekao je 3 511 dionica Društva. U prosincu 1998. kupio je 804 dionice Društva od sedam malih dioničara, zaključivanjem sedam ugovora o prodaji, za 80.400,- DEM.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Vlasnička struktura utvrđena je prema rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu broj Fi-6980/95 od 12. srpnja 1995., kojim je upisano povećanje temeljnog kapitala Društva s 2.106.760,- DEM za 1.382.080,- DEM na 3.488.840,- DEM. Broj dionica s 21 068 povećan je za 13 821 dionica na 34 889 dionice, od čega je na ime Željka Šelendića upisano 28 404 dionice ili 81,4% temeljnog kapitala Društva.

Fond radnika upisan je s 3 507 dionica ili 10,1%, Fond poljoprivrednika s 1 502 dionice ili 4,3%, na ime Ivana Franjčeca upisano je 286 dionica ili 0,8%, te na ime malih dioničara 1 190 dionica ili 3,4% ukupnog broja dionica Društva.

U knjigu dionica nije upisano stjecanje dionica s osnove dokapitalizacije, odnosno nije upisana struktura vlasništva utvrđena navedenim rješenjem iz srpnja 1995.

Željko Šelendić je u prosincu 1998. imao 32 719 dionica ili 93,8% ukupnog broja dionica Društva. Fond radnika i Fond poljoprivrednika imali su 1 498 dionica ili 4,3%, a mali dioničari 672 dionice ili 1,9% ukupnog broja dionica Društva.

5.2. Podaci o poslovanju prema financijskim izvještajima

U tablici broj 2 daju se podaci o poslovanju Društva prema financijskim izvještajima za razdoblje od 1992. do 1997.

Tablica broj 2

Usporedni podaci o poslovanju Društva u razdoblju od 1992. do 1997.

u kn

Opis	1992.*	1993.*	1994.	na dan 24. srpnja 1995.**	1996.	1997.
Prihodi	239.889.-	2.193.665.-	6.538.838,00	-	77.419,00	162.764,00
Rashodi	238.287.-	2.173.308.-	6.538.141,00	-	583.415,00	255.709,00
Dobit	602.-	20.357.-	697,00	-	-	-
Gubitak	-	-	-	-	505.996,00	92.945,00
Ukupna aktiva	703.958.-	8.522.723.-	12.573.422,00	7.630.555,11	7.511.639,00	7.515.242,00
Dugotrajna imovina	595.065.-	6.677.325.-	5.849.864,00	5.852.662,29	5.852.662,00	5.852.662,00
Kratkotrajna imovina	100.691.-	1.845.398.-	6.723.558,00	1.777.892,82	1.658.977,00	1.662.580,00
Ukupna pasiva	703.958.-	8.522.723.-	12.573.422,00	7.630.555,11	7.511.639,00	7.515.242,00
Upisani kapital	621.913.-	621.697.-	621.697,00	621.697,00	586.349,00	493.403,00
Pričuve	936.-	935.-	6.754.471,00	653.312,66	-	-
Kratkoročne obveze	68.812.-	1.145.490.-	5.196.557,00	6.734.917,88	6.925.290,00	7.021.839,00
Broj zaposlenika	203	187	175	6	4	4

*podaci za 1992. i 1993. iskazani su u tisućama HRD

** nema financijskih izvještaja za 1995., a podaci u bilanci iskazani su prema početnoj bilanci koju je na dan 24. srpnja 1995. sastavio likvidacijski upravitelj

U dokumentaciji nema revizijskih izvještaja o financijskom stanju, rezultatima poslovanja i tijeku novca.

Društvo je u razdoblju od 1992. do 1995. ostvarilo dobit. Za poslovanje u razdoblju od 1. siječnja do 24. srpnja 1995. odnosno do otvaranja postupka likvidacije nema podataka o financijskom poslovanju Društva. Za 1996. i 1997. iskazan je gubitak u poslovanju. Najveći gubitak iskazan je za 1996. a iznosio je 505.996,00 kn.

Dugotrajna imovina 31. prosinca 1997. iskazana je u iznosu 5.852.662,00 kn. Odnosi se na materijalnu imovinu u iznosu 5.846.763,00 kn, financijsku imovinu u iznosu 1.277,00 kn i potraživanja u iznosu 4.622,00 kn.

Kratkotrajna imovina 31. prosinca 1997. iskazana je u iznosu 1.662.580,00 kn. Odnosi se na zalihe u iznosu 1.256.643,00 kn, potraživanja u iznosu 353.299,00 kn, financijsku imovinu u iznosu 50.000,00 kn i novčana sredstva u iznosu 2.638,00 kn.

Upisani kapital je 31. prosinca 1997. iskazan u iznosu 493.403,00 kn, što je smanjenje za 93.496,00 kn u odnosu na stanje koncem 1996., zbog gubitka u poslovanju.

Kratkoročne obveze na dan 31. prosinca 2002. iskazane u iznosu 7.021.839,00 kn.

U dokumentaciji nema razvojnih planova poslovanja Društva za razdoblje od 1993. do 1997. Iz dokumentacije je vidljivo da je donesen program razvoja prema kojem se planira zadržati svih 210 zaposlenika, novo zapošljavanje 35 zaposlenika od čega 25 invalida Domovinskog rata, te suradnja s 35 kooperanata u kućnoj radinosti. Poduzeće je u 1992. zbog gubitka tržišta na području bivše države koristilo 30,0% svojih proizvodnih kapaciteta, od čega bravarija 20,0%, a ljevaonica 10,0%. Od ukupno 203 zaposlenika koncem 1992., njih 162 ili 80,0% bilo je na čekanju.

Prema navedenom razvojnom programu nakon ostvarivanja prve etape dokapitalizacije odnosno ulaganja u iznosu 300.000,- DEM očekivalo se ostvarivanje godišnjeg prihoda u iznosu 5.500.000,- DEM, od čega 1.650.000,- DEM od izvoza u Sloveniju, Mađarsku i Njemačku, te dobit u poslovanju u iznosu 850.000,- DEM ili 15,0% planiranih prihoda. Svi djelatnici bili bi povučeni s čekanja, te bi se otvorila nova radna mjesta za deset invalida Domovinskog rata. U drugoj etapi dokapitalizacije odnosno ulaganjem 400.000,- do 500.000,- DEM predviđeno je usvajanje proizvodnje novih proizvoda koji se uvoze (sanitarna oprema) što bi omogućilo zapošljavanje novih 25 zaposlenika, od čega 15 invalida Domovinskog rata.

- Dokapitalizacija

Ugovorom o kupnji 10 403 dionice Društva, što ga je Željko Šelendić kao vlasnik proizvodnog obrta Šela iz Zagreba, zaključio 31. svibnja 1993. s Fondom ugovorena je između ostaloga i dokapitalizacija imovine Društva, a iznos dokapitalizacije nije ugovoren. Prema ponudi iz ožujka i travnja 1993. Željko Šelendić obvezao se u razdoblju od sedam mjeseci od dana zaključivanja ugovora o prodaji dionica s Fondom uložiti u Društvo 800.000,- DEM, od čega 300.000,- u roku 90 dana od dana preuzimanja, a nakon toga u roku 120 dana još 500.000,- DEM, čime je planiralo obaviti nužne popravke, nabaviti dodatnu opremu, povećati proizvodnju i osigurati izvoz, te razvijati nove proizvode.

Izvori sredstava su sredstva kredita poslovne banke.

Prema procjeni stručne osobe, iz kolovoza 1994., koju je zatražio Željko Šelendić, izgrađena je nova proizvodna hala površine 1 534 m², procijenjene vrijednosti 3.859.690,00 kn ili 1.044.062,43 DEM. Izvori sredstava bila su sredstva poslovne banke u iznosu 1.704.000,00 kn i vlastita sredstva Željka Šelendića.

Prema odluci glavne skupštine Društva od 30. lipnja 1995. temeljni kapital Društva povećan je za 1.044.062,43 DEM, odnosno za 10 441 dionicu pojedinačne vrijednosti 100,- DEM. Odlukom je povećan broj dionica s 24 448 na 34 889 dionica, od čega je na Fond radnika raspoređeno 3 507, na Fond poljoprivrednika 1 502, Željka Šelendića 28 404, Ivana Franjčeca 286, te male dioničare 1 190 dionica. Upis povećanja temeljnog kapitala Društva u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu obavljen je 12. srpnja 1995. rješenjem broj Fi-6980/95, na način da je temeljni kapital Društva povećan s 2.106.760,- DEM, za 1.382.080,- DEM, na 3.488.840,- DEM (12.559.824,00 kn), a podijeljen je na 34 889 dionica pojedinačne vrijednosti 100,- DEM.

- Likvidacija Društva

Prema odluci glavne skupštine od 10. srpnja 1995., u skladu s odredbama članka 153. Zakona o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji, Društvo prestaje s radom, nakon što ispuni ranije ugovorene obveze preuzete do dana donošenja odluke, a Trgovačkom sudu u Zagrebu podnesen je prijedlog za pokretanje postupka likvidacije. Društvo je prestalo s radom zbog smanjenja obujma proizvodnje, te nemogućnosti plaćanja dospjelih obveza koje su na dan 19. srpnja 1995. iznosile 212.247,00 kn. Obveze Društva su 24. srpnja 1995. iznosile 1.300.000,- DEM, a vrijednosno najznačajnije odnosile su se na obveze prema Zagrebačkoj banci d.d., filijala Zabok u iznosu 500.000,- DEM i prema Zavodu za zapošljavanje Republike Hrvatske iznosu 160.000,- DEM.

Postupak redovne likvidacije pokrenut je 24. srpnja 1995. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj VI-L-70/95. Za likvidacijskog upravitelja imenovan je Vladimir Vukelić, a od 26. ožujka 1999., likvidacijski upravitelj bio je Valentin Kunić.

U srpnju 1995., prije pokretanja postupka likvidacije, u Društvu je bilo 156 zaposlenika. Od 24. srpnja 1995. nakon donošenja rješenja o pokretanju postupka likvidacije, u Društvu u likvidaciji bilo je šest zaposlenika.

Prema početnoj bilanci likvidacije na dan 24. srpnja 1995. ukupna aktiva odnosno pasiva iznosile su 7.630.555,11 kn.

U aktivi je iskazana dugotrajna materijalna imovina u iznosu 5.852.662,29 kn, zalihe sirovina, materijala i sitnog inventara u iznosu 314.267,02 kn, potraživanja u iznosu 516.701,36 kn, novčana sredstva u iznosu 4.548,34 kn, te zalihe gotovih proizvoda u iznosu 942.376,10 kn. U pasivi su iskazane obveze u iznosu 6.355.545,27 kn, upisani dionički kapital u iznosu 621.697,18 kn, pričuve u iznosu 6.734.917,88 kn, prenesena zadržana dobit u iznosu 19.316,53 kn, te gubitak tekuće godine u iznosu 6.100.921,75 kn. Najznačajnija potraživanja Društva odnosila su se na potraživanja od kupaca u iznosu 547.827,05 kn.

Dugotrajna materijalna imovina u iznosu 5.852.662,29 kn odnosila se na građevinsko zemljište 348.650,86 kn, građevinske objekte 5.307.217,63 kn, postrojenja, opremu, transportna sredstva i uredski namještaj u iznosu 191.567,15 kn, te ulaganja u vrijednosne papire u iznosu 5.226,35 kn.

Likvidacijsko vijeće Trgovačkog suda u Zagrebu je 23. studenoga 1995., te 20. veljače 1996. donijelo dva rješenja kojima su u cijelosti priznata potraživanja vjerovnika u ukupnom iznosu 1.195.130,- DEM, od čega se najveći udio odnosi na potraživanja Zagrebačke banke d.d. filijala Zabok u iznosu 503.891,- DEM ili 42,2% priznatih potraživanja, te Dragice Šelendić iz Zagreba u iznosu 498.098,- DEM ili 41,7% priznatih potraživanja. Djelomično su priznata potraživanja u ukupnom iznosu 142.088,- DEM. Iz izvještaja likvidacijskog upravitelja od 15. svibnja 1996. vidljivo je da je obavljen popis i procjena imovine Društva u likvidaciji, a nema dokumentacije o popisu i procjeni imovine Društva. Iz dokumentacije je vidljivo da je obveze za kratkoročne kredite odobrene Društvu u iznosu 1.900.000,00 kn (jedan u iznosu 1.100.000,00 kn i drugi u iznosu 800.000,00 kn) Zagrebačka banka d.d., filijala Zabok naplatila iz vrijednosti založenih 1 008 svojih dionica. Ugovore o zalogu dionica poslovne banke Društvo je zaključilo s poslovnom bankom 12. srpnja 1994. i 16. rujna 1994. Dionice poslovne banke otkupljene su po pojedinačnoj cijeni od 1.910,00 kn nakon što je likvidacijsko vijeće rješenjem od 13. ožujka 1997. priznalo pravo odvojenog namirenja potraživanja (razlučno pravo) poslovnoj banci.

Za prodaju imovine Društva u likvidaciji objavljene su od 24. srpnja 1995., do 27. prosinca 1999. četiri javne dražbe s početnom cijenom u iznosu 16.785.000,00 kn, u visini procijenjene vrijednosti. Nije bilo ponuda za kupnju imovine Društva u likvidaciji.

U tijeku likvidacije ostvareni su prihodi od prodaje imovine, materijala i proizvoda u iznosu 97.533,21 kn, od čega 69.837,90 kn od prodaje imovine, 25.319,87 kn od prodaje materijala, a 2.375,44 kn od prodaje gotovih proizvoda. Društvo u likvidaciji dalo je pozajmicu društvu Skim Zlatar u iznosu 50.000,00 kn, a do 30. lipnja 1998. primilo je pozajmice u iznosu 1.337.554,62 kn.

Društvo u likvidaciji je 1. svibnja 1999. zaključilo s Dragicom i Željkom Šelendićem vlasnicima proizvodnog obrta Šela iz Zagreba ugovor o čuvanju imovine i stvari prema popisu, bez naknade. Ugovor su potpisali u ime Društva u likvidaciji Valentin Kunić, likvidacijski upravitelj te u ime proizvodnog obrta Šela iz Zagreba, Željko Šelendić.

Po zahtjevu Trgovačkog suda u Zagrebu stručna osoba obavila je procjenu troškova likvidacijskog postupka, kojime je utvrdila da su oni u razdoblju od srpnja 1995. do 31. prosinca 1998. iznosili 1.724.359,54 kn, od čega se na materijalne troškove odnosi 218.796,16 kn, na plaće zaposlenika 999.060,13 kn, intelektualne usluge 88.985,57 kn, te na upravu likvidacije 417.517,68 kn. Nalazom stručne osobe posebno su obuhvaćene uplate proizvodnog obrta Šela, vlasnika Dragice i Željka Šelendić i društva Končar - Transistem iz Sesevetskog Kraljevca. Prema mišljenju stručne osobe Društvo u likvidaciji nije primilo nikakve uplate gotovine od navedenih fizičkih i pravne osobe. Primljene su uplate proizvodnog obrta Šela iz Zagreba, Željka Šelendića i društva Končar - Transistem. Na žiro račun Društva u likvidaciji Proizvodni obrt Šela, Željka Šelendića, je u razdoblju od 12. listopada 1996. do 8. prosinca 1997. uplatio 64.106,53, a društvo Končar - Transistem je u razdoblju od 17. kolovoza 1995. do 30. rujna 1998. uplatilo 771.500,00 kn. Prema mišljenju stručne osobe Društvo u likvidaciji imalo je na žiro računu u listopadu 1998. ukupno 283,33 kn a obveze prema vjerovnicima iznosile su 1.270.340,78 kn. Likvidacija se nije mogla završiti, te je predloženo pokrenuti stečajni postupak.

Likvidacijski upravitelj je 18. listopada 1999. predložio likvidacijskom vijeću otvaranje stečajnog postupka, jer nije bilo zainteresiranih za kupnju imovine Društva u likvidaciji, zbog čega nije mogao podmiriti potraživanja drugih vjerovnika Društva. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 27. prosinca 1999. zaključen je likvidacijski postupak nad Društvom.

- Stečaj Društva

Na prijedlog likvidacijskog upravitelja od 18. listopada 1999., Trgovački sud u Zagrebu donio je 27. prosinca 1999. rješenje broj VI/II-St-305/99, kojim je pokrenuo stečajni postupak nad imovinom Društva. Za stečajnog upravitelja imenovan je dotadašnji likvidacijski upravitelj Valentin Kunić.

U dokumentaciji nema početne bilance stečaja. Prema izvješću stečajnog upravitelja stečajnom vijeću, Društvo u stečaju ostvarilo je u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2000. prihode u iznosu 288,30 kn.

Obveze Društva u stečaju u navedenom razdoblju iznosile su 1.334.540,78 kn, od čega za povrat pozajmica 1.270.340,78 kn, za naknade stečajnom upravitelju 24.500,00 kn, za naknadu knjigovodstvenom servisu 24.500,00 kn, za troškove popisne komisije 10.000,00 kn, te za materijalne troškove 5.200,00 kn.

U tijeku stečaja vjerovnici Društva u stečaju prijavili su potraživanja u iznosu 2.886.323,23 kn, od čega je priznato 2.622.509,63 kn, a osporeno 263.903,60 kn, od čega je potraživanje u iznosu 212.906,67 kn osporeno do okončanja sudskog postupka, a potraživanje u iznosu 50.996,93 kn zbog nevjerodostojne dokumentacije. Najznačajnija potraživanja vjerovnika odnosila su se na potraživanja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Zavoda za zapošljavanje Republike Hrvatske, te Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje.

Iz dokumentacije je vidljivo da je stečajni upravitelj, po nalogu stečajnog vijeća, imenovao popisnu komisiju za obavljanje novog popisa imovine i utvrđivanja stvarnog stanja. U dokumentaciji nema navedenog popisa.

- Procjena imovine Društva u stečaju

Na prijedlog stečajnog upravitelja od 15. svibnja 2000., stečajno vijeće predložilo je 18. svibnja 2000. reviziju procjene imovine obavljenu u tijeku likvidacije. U dokumentaciji nema revizije navedene procjene. Stečajni upravitelj je stečajnom vijeću predložio objavljivanje dražbe za prodaju imovine Društva u stečaju s početnom cijenom u iznosu 9.900.000,00 kn. Navedeni dopis nema datuma. Iz dopisa stečajnog upravitelja stečajnom vijeću vidljivo je da je ranija procjena imovine Društva iznosila 17.422.010,56 kn, nakon čega je smanjena za 637.010,56 kn na 16.785.000,00 kn, a za objavljivanje četvrte javne dražbe predložena je cijena u iznosu 9.889.400,00 kn ili 56,8% ranije procjene. Nema podataka o tome tko je i kada procijenio imovinu Društva u likvidaciji ili Društva u stečaju u navedenim iznosima.

- Prodaja Društva u stečaju

Rješenjem od 13. lipnja 2000., stečajno vijeće je odobrilo stečajnom upravitelju objavljivanje dražbe za prodaju imovine Društva u stečaju kao cjeline, s početnom cijenom prema procjeni. Iz dokumentacije je vidljivo da je početna cijena za prodaju imovine Društva u stečaju objavljena u iznosu 9.900.000,00 kn. Za prodaju imovine Društva u stečaju objavljena su u razdoblju od 27. prosinca 1999. do 14. svibnja 2002. četiri javne dražbe. Prva dražba objavljena je u dnevnom tisku 19. lipnja 2000., s početnom cijenom u iznosu 9.900.000,00 kn u visini procijenjene vrijednosti. Druga dražba objavljena je 5. rujna 2000. Početna cijena iznosila je 7.900.000,00 kn. Treća dražba objavljena je 13. studenoga 2000., s početnom cijenom u iznosu 6.700.000,00 kn. Na tri održane javne dražbe za prodaju imovine Društva u stečaju nije bilo ponuda.

Stečajno vijeće je rješenjem 10. svibnja 2001., odobrilo objavljivanje oglasa za prodaju imovine Društva u stečaju bez naznake početne prodajne cijene. Natječajem je uvjetovano plaćanje jamčevine u iznosu 200.000,00 kn. Stečajno vijeće odredilo je da ne mora prihvatiti ponude koje smatra neodgovarajućima ili preniskima. Četvrta javna dražba bez početne cijene objavljena je 17. svibnja 2001. u dnevnom tisku. Natječajem je uvjetovano plaćanje jamčevine u iznosu 200.000,00 kn. Stečajno vijeće je odlučilo da novi oglas istovjetnog sadržaja stečajni upravitelj treba objaviti u dnevnom tisku koji se objavljuje na području cijele države, te prispjelu ponudu nije razmatralo. Nova javna dražba za prodaju imovine Društva u stečaju, bez početne cijene, objavljena je u dnevnom tisku 7. lipnja 2001. Ponudu za kupnju Društva u stečaju, u iznosu 1.200.000,00 kn, dostavili su Dragica i Željko Šelendić iz Zagreba, a jamčevinu u iznosu 200.000,00 kn uplatili su putem žiro računa svog proizvodnog obrta, Šela iz Zagreba.

Stečajno vijeće je 28. lipnja 2001. utvrdilo da ponuđeni iznos ne podmiruje niti troškove stečaja, te donijelo rješenje da se navedena ponuda ne prihvaća. Željko i Dragica Šelendić iz Zagreba su 8. listopada 2001. dostavili stečajnom upravitelju dopunu ponude za kupnju imovine Društva u stečaju, kojom su ponudili cijenu u iznosu 2.146.000,00 kn. U ponudi je navedeno da su 445.258,25 kn utrošili u tijeku stečajnog postupka, dok su za 1.700.741,75 kn ponudili uplatu na žiro račun Društva u stečaju.

Stečajno vijeće je na ročištu vjerovnika, što je održano 5. prosinca 2001. razmotrilo ponudu za kupnju imovine Društva u stečaju, te utvrdilo da su vjerovnici čija potraživanja iznose ukupno 2.401.648,28 kn, od čega Ministarstvo financija Republike Hrvatske potražuje 1.042.591,28 kn, HEP Distribucijsko područje Elektra Zabok 104.831,50 kn, Zavod za zapošljavanje Središnja služba Zagreb 659.565,64 kn i Hrvatski zavod za mirovinsko i invalidsko osiguranje 594.660,16 kn, suglasni s prijedlogom stečajnog upravitelja da se imovina stečajnog dužnika proda Dragici i Željku Šelendiću za 2.146.000,00 kn.

Stečajno vijeće je rješenjem od 17. prosinca 2001. odobrilo stečajnom upravitelju da Dragici i Željku Šelendiću proda imovinu Društva u stečaju koju čine nekretnine: zemljište površine 2 261 čhv ili 8 131 m², dvorište površine 3 128 čhv ili 11 248 m², zgrade površine 459 čhv ili 1 651 m², te izgrađeni proizvodni objekti s pripadajućom opremom: upravna zgrada, ljevaonica, hala strojne obrade, bravarija, ljevaonica, skladište repromaterijala, alatnica i trafostanica površine 6 016 m², oznaka: k.č. 3427/1, k.č. 3428/1, k.č. 3431/1, k.č. 3432/1, k.č. 3435/3, k.č. 3429/1, k.č. 3430/1, k.č. 3433/1, k.č. 3434/1, k.č. 3472/1, k.č. 3473, k.č. 3449/3, 3422, k.č. 3423, k.č. 3423, k.č. 3424, k.č. 3425, i k.č. 3426 upisane u z.k.ul. 3182, sve k.o. Bedekovčina, za 2.146.000,00 kn.

Stečajni upravitelj je 13. prosinca 2001. zaključio s Dragicom i Željkom Šelendićem ugovor o prodaji navedenih nekretnina u iznosu 2.146.000,00 kn. Plaćanje prodajne cijene ugovoreno je u obrocima, od čega prvi obrok u iznosu 200.000,00 kn kao jamčevina, drugi obrok u iznosu 1.946.000,00 kn, koji se umanjuje za pozajmice dane Društvu u stečaju u iznosu 445.258,25 kn ili 1.500.742,75 kn u roku 60 dana od dana potpisa ugovora. Kupac kupuje imovinu stečajnog dužnika po načelu viđeno - kupljeno. Kod zaključivanja ugovora o prodaji na nekretninama Društva u stečaju bila je upisana hipoteka poslovne banke, za koju je pribavljeno brisovno očitovanje 10. prosinca 2001. Prema odredbama ugovora kupac posjed i vlasništvo imovine ostvaruje nakon isplate prodajne cijene u cjelokupnom iznosu. Zapisnik o primopredaji sastavljen je 11. travnja 2002. Prema priloženoj procjeni stručne osobe zalihe Društva u stečaju procijenjene su u iznosu 30.000,00 kn.

Ugovor su potpisali u ime Društva u stečaju Valentin Kunić, stečajni upravitelj, a u ime kupaca Dragica i Željko Šelendić.

Prema izvješću stečajnog upravitelja stečajnom vijeću od 14. ožujka 2002., sveukupna novčana sredstva na žiro računu Društva u stečaju na dan 7. ožujka 2002. iznosila su 3.715.921,63 kn, od čega se na početno stanje na žiro računu 24. srpnja 1995. odnosilo 2.526,18 kn, od prodaje Društva u stečaju zajedno s porezom na dodanu vrijednost ostvareno je 2.287.636,00 kn, od prodaje materijala, robe i sitnog inventara 172.930,94 kn, od kamata 3.270,26 kn, a od pozajmica u tijeku stečajnog postupka 1.249.558,25 kn.

Sredstva su raspoređena na način da je za plaće zaposlenika u tijeku likvidacijskog postupka, naknade štete zbog povrede na radu, doprinose i komunalne naknade plaćeno 1.847.677,75 kn, povrat pozajmica dobivenih u tijeku stečajnog postupka izvršen je u iznosu 1.249.558,25 kn, za troškove stečajnog postupka zadržano je 115.943,98 kn, a vjerovnicima je plaćeno 502.741,65 kn ili 19,2% priznatih potraživanja (2.622.510,00 kn).

Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem od 12. travnja 2002. odobrio stečajnom upravitelju da Dragici i Željku Šelendiću iz Zagreba izda ispravu kojom se potvrđuje da su u cijelosti ispunili obveze utvrđene kupoprodajnim ugovorom, te im se dozvoljava prijenos u vlasništvo cjelokupne imovine upisane u z. k. ul. 3182 k.o. Bedekovčina kod Općinskog suda u Zaboku.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 14. svibnja 2002. zaključen je stečajni postupak, okončana je završna dioba prema izvješću stečajnog upravitelja od 14. svibnja 2002., a vjerovnici su podmireni prema diobenom popisu.

Koncem 1991. Poduzeće je imalo 233 zaposlenika, a na dan otvaranja postupka likvidacije (24. srpnju 1995.) imalo je 156 zaposlenika. U rujnu 1995. Društvo u likvidaciji imalo je šest zaposlenika. Od svibnja 1999., u Društvu u stečaju nema zaposlenika.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Monting - Vental, Bedekovčina.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Monting - Vental, Bedekovčina, obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenog poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije obavljani su u skladu sa zakonskim odredbama.

Razvojnim programom iz 1992. predviđeno je zadržati postojeći obujam proizvodnje i broj zaposlenika. Nema podataka na koje se razdoblje odnosi razvojni program. Zbog zastarjele tehnologije, gubitka tržišta i konkurencije, predviđeno je uložiti 90.958.700.- HRD ili 1.653.795,- DEM u novu proizvodnu opremu i instalacije za zemni plin, rashlađivanje vode, te za smanjivanje potrošnje električne energije. Nakon ulaganja u postojeće proizvodne kapacitete, predviđena je proizvodnja 1 254 uređaja za klimatizaciju, 46 industrijskih otprašivača, 88 kotlova za centralno grijanje, 133 bojlera, 195 spremnika, 100 kontejnera, te lijevanje 738 000 kg odljevaka aluminijskih legura.

Ciljevi predviđeni razvojnim programom nisu ostvareni. Poduzeće je u 1992. zbog gubitka tržišta na području bivše države koristilo 30,0% kapaciteta, a od 213 zaposlenika koncem 1992., njih 162 bilo je na čekanju.

U razdoblju od 1991. do 1995. Društvo je iskazivalo dobit, a za 1995. nema financijskih izvještaja o rezultatima poslovanja.

Zbog smanjenja obujma proizvodnje, nemogućnosti plaćanja dospjelih obveza, te zaduženosti, glavna skupština Društva je u srpnju 1995., u skladu s odredbama članka 153. Zakona o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji, donijela odluku o prestanku rada Društva, nakon što ono ispuni ranije ugovorene obveze preuzete do dana donošenja odluke. Obveze Društva su 24. srpnja 1995. iznosile 1.300.000,- DEM. Glavna skupština Društva je istom odlukom, Trgovačkom sudu u Zagrebu podnijela prijedlog za pokretanje postupka likvidacije. Poduzeće je nakon donošenja odluke o prestanku rada, u srpnju 1995. obustavilo proizvodnju i prestalo obavljati djelatnost zbog koje je osnovano.

U srpnju 1999., Trgovački sud u Zagrebu donio je rješenje o pokretanju postupka redovne likvidacije nad imovinom Društva. U razdoblju od srpnja do prosinca 1999. likvidacijski upravitelj objavio je četiri javne dražbe za prodaju imovine Društva u likvidaciji s početnom cijenom 16.785.000,00 kn. Na objavljene oglase nije pristigla niti jedna ponuda. Likvidacijski upravitelj je u listopadu 1999. predložio likvidacijskom vijeću otvaranje stečajnog postupka nad imovinom Društva. Likvidacijski postupak je završio koncem 1999.

Stečajni postupak nad Društvom je započeo 27. prosinca 1999. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu. Za prodaju imovine Društva u stečaju, u razdoblju od prosinca 1999. do svibnja 2002. objavljene su četiri javne dražbe, na koje nije pristigla niti jedna ponuda. U svibnju i u lipnju 2001. objavljena su dva poziva za javnu dražbu, bez objavljivanja početne cijene. Ponudu u iznosu 1.200.000,00 kn dostavili su Dragica i Željko Šelendić iz Zagreba. Kako ponuđena cijena nije omogućila pokriće troškova stečaja, ponuda imenovanih ponuditelja nije prihvaćena. Početkom listopada 2001., Dragica i Željko Šelendić dostavili su stečajnom upravitelju dopunu ponude s cijenom u iznosu 2.146.000,00 kn, u kojoj su naveli da su 445.258,25 kn utrošili u tijeku stečajnog postupka, a 1.700.741,75 kn ponudili su uplatiti na žiro račun Društva u stečaju.

Stečajno vijeće je rješenjem od 17. prosinca 2001. odobrilo stečajnom upravitelju prodaju imovine Društva u stečaju, Dragici i Željku Šelendiću za 2.146.000,00 kn. Kupci su platili u cijelosti ugovorenu cijenu. Zapisnik o primopredaji imovine Društva u stečaju s kupcima sastavljen je u travnju 2002.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 14. svibnja 2002. zaključen je stečajni postupak nad imovinom Društva, okončana je završna dioba, te podmireni vjerovnici prema diobenom popisu.

Koncem 1991. Poduzeće je imalo 233 zaposlenika, a 24. srpnja 1995. na dan otvaranja postupka likvidacije, 156 zaposlenika. U rujnu 1995., Društvo u likvidaciji je imalo četiri zaposlenika. Od svibnja 1999., u Društvu u stečaju nema zaposlenika.

S obzirom da je Društvo prestalo obavljati djelatnost zbog koje je osnovano nakon što je u srpnju 1995. pokrenut postupak redovne likvidacije, da je cjelokupna imovina Društva prodana tijekom stečaja (koncem 1999.), da Društvo nema zaposlenika, nisu ostvareni ciljevi propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

Ovlašteni državni revizori:

Biserka Šimunić, dipl. oec.

Mirjana Mikulec, dipl. oec.

MONTING - VENTAL, BEDEKOVČINA

1. Radnički savjet:

Franjo Bajza, predsjednik; članovi: Branko Blazinić, Stjepan Jagarčec, Vlado Jurec, Stjepan Jus, Ivan Pavetić, Nada Pišković, Branko Županić, Petar Bratković, Josip Gorički, Zlatko Gorički, Stjepan Hranić i Franjo Jakuš

2. Direktor ili uprava:

Ivan Jelenčić, od 15. listopada 1990. do 17. veljače 1992.

Ivan Franjčec, v.d. direktora od 17. veljače 1992. do 24. srpnja 1995.

Vladimir Vukelić, likvidacijski upravitelj od 24. srpnja 1995. do 26. ožujka 1999.

Valentin Kunić, od 26. ožujka 1999. do 27. prosinca 1999.

Valentin Kunić, stečajni upravitelj od 27. prosinca 1999.